

פֶּשְׁטוּבָּל יִשְׂרָאֵל

בַּתְּשִׁבּוּ מִתְפִסְתָּה עַל קַידְרֹן

יש מהهو פראי, חופשי ומשכני במופע החדש של להקת בת-שבע, "קידר", מאה אודד נהרין, מוסיקת רוק ורעות של השלישיה הקוראת לעצמה "ג'קמת טראקטור".

העכברה שאוחר גם יציר את התנוועה וגם השתחף בכתיבת המוסיקה והופכת את המכע הצער וחושני זהה – שלא חרטים בו גם כאב ועצב, כיישלון ואובנן – ליצירה מרכות, על- אף השימוש באמצעות סגנוניות ניגודיות בחלקיה השונות.

האנשים וזרקים את עצם, נופלים וקמים, בהתמכרות וברבקות בתוך תאורה חרדה כתער, כסיטולוני או רוחותכיות את החושך מכיוונים מפתיעים. עזיבות המוסיקה, כמו יייכות התנוועה, נעה בין הקטבים של תקליט חרישי, המשמע שירים רומנטיים של פעם, לבין בסם קלוקלי כרעדת אדמה.

זו ורב עשר של מחול עכשווי. רקדני הלתקה, שביניהם בולטים איציק גלילי, חיים און, טליה פו וביחור מاري קאו'ווארה וקרול האום, נראים שונים מאוד מהדריניות שהיכרנו במופעי הלתקה האחרים. בת-שבע בעידן הרוק, מעבר למודרני ולפוסט-מודרני.

ג'וֹרָא מַנוּר